

[Christmas Møller.]

til Underskuddet paa Finansloven; hvis man ikke tager fat paa andre Omraader, maa der nye indirekte Skatter til.

Mit Parti har givet Tilsagn om at dække en Trediedel af indeværende Finanslovs Underskud med direkte Skat. Dette Tilsagn staar vi naturligvis ved, naar det til sin Tid, i 1933, viser sig nødvendigt at gennemføre en saadan direkte Beskatning. Men det maa meget mere være Opgaven at gennemføre en Valutapolitik, der kan bevirke en saa ringe Nedgang i Statens Udgifter som muligt, saa Underskuddet bliver saa ringe som muligt, og som ogsaa kan bevirke en Nedbringelse af Arbejdsløsheden. Det er det afgørende her i Landet i Tiden.

Jeg slutter med, hvad jeg begyndte med at sige fra denne Talerstol i Dag: det er et daarligt Varsel, at Arbejdsløsheden er begyndt at stige paa Sommerens længste Arbejdsdag, det er et Udslag af den økonomiske Politik, som er gennemført, og vi er glade for, at alle eller saa godt som alle har kunnet slutte sig til, at det, der nu gennemføres, ikke er nok. Det er nødvendig Gerning, det er Døgnets Gerning, men Morgendagen kræver ganske andre Foranstaltninger.

Formanden: Efter at de to sidste ærede Talere nu har omtalt Valutaloven i Henhold til Betænkningen, vil jeg henstille, at man ikke fordyber sig i en almindelig Valutadebat i Dag.

Jørgen Jørgensen (Lejre): De Lovforslag, her foreligger til Behandling med Ændringer tiltraadte af hele Udvalget, er jo Resultatet af langvarige Forhandlinger mellem 4 Partier. Naar man er naaet dertil, er det kun sket ved, at alle har maattet give Afkald paa principielle Synspunkter i disse Spørgsmaal. Vi har maattet bøje os mod hinanden, vi har ment, at Tidens Alvor krævede, at Rigsdagens Partier nu samledes om Dagens Gerning. Jeg er enig i, hvad det ærede Medlem Hr. Krag udtalte fra denne Talerstol, at Folket i Dag kræver, at der handles. Hvis vi vil bevare den parlamentariske Styreform i de Stormtider, vi gennemlever, er det min Tro, at dette kun er muligt, hvis den viser sig i Stand til at skabe Resultater i Skæbnetider som dem, der i Øjeblikket gaar over Verden. Resultatet er imidlertid et Forlig, og det bærer Forligets Præg. Vi fik Landbrugskrisehjælpen gennemført efter dens Principper fra Efteraaret. Jeg er meget vel tilfreds

med, at dette skete, jeg har hele Tiden ment, at den mest effektive Støtte, der kunde gives Landbruget, vilde være efter Reglerne i Oktoberloven, og jeg glæder mig over, at man nu er i Stand til i alt væsentligt at føre denne Lov igennem efter dens Bestemmelse.

Med Hensyn til Kravet om Ejendoms-skatternes Nedsættelse — oprindeligt stillede Oppositionen Krav om varige Nedsættelser, senere blev det ændret til et Krav om en 2-aarig Nedsættelse — er vi naaet til det Resultat, at Statskassen indenfor disse Loves Virketid betaler et halvt Aars Amtsskatter for Landbrugerne. Det er en Indrømmelse, vi har gjort, men jeg gentager, det var Betingelsen for, at et Resultat kunde opnaas. Og naar Kravet om Ejendomsskatternes Nedsættelse og varige Nedsættelse er imødekommet derved, at Statskassen for dette Aar giver Tilskud paa 3 Mill. Kr. til Betaling af Amtsskatterne for Landbruget udover Krisehjælpen, mener jeg, at Resultatet er dette Offer værd.

Naar man støtter Kommunerne med 7 Mill. Kr. og derved muliggør en Skattelettelse, som kommer alle i Kommunen til gode, ikke alene Ejendomsbesidderne, er dette i Overensstemmelse med vore Ønsker med Hensyn til den Maade, paa hvilken Kommunernes Byrder skal lattes. Denne Hjælp til Kommunerne paa 7 Mill. Kr. anser jeg ogsaa for værdifuld, og de Regler, hvorefter Beløbet fordeles, anser jeg for fornuftige og rimelige. Kommunerne faar Dækning for 80 pCt. af deres Vejudgifter i Treaaret, hvorfor dette beregnes. Det er et rimeligt Hensyn at vise og en Imødekommenhed overfor de Kommuner, der har gjort noget virkeligt for at skaffe Arbejde i denne vanskelige Tid.

Yderligere er der gennem Fordelingsreglerne draget Omsorg for, at de daarligst stillede Kommuner, det vil sige Kommuner med meget betydelige sociale Udgifter, faar en Refusion, der ikke er mindre end den, de fik efter Fordelingsreglerne for de Millioner, der i Fjor blev uddelt paa Finansloven. Jeg mener ogsaa, det var nødvendigt, at der stilledes ekstra Midler til Raadighed for Indenrigsministeren, som han kunde anvende overfor vanskeligt stillede Kommuner, og jeg hilser med Tilfredshed, at 2 Mill. Kr. foruden de 1½ Mill. Kr., der staar opført paa Finansloven, er til Ministerens Raadighed til Støtte for de Kommuner, hvis Økonomi er meget anstrengt, og hvor Vanskelighederne er uhyre store.

Den Støtte til Fiskerierhvervet, som nu gennemføres, bygget op i væsentlig Grad